Ohlédnutí nejen za jedenáctým ročníkem projektu Kde končí svět [1]

Autor:

- KORDOVÁ, Eva [2]

Číslo:

- 2018, ročník 27, číslo 2 [3]

Rubrika:

- Celostátní akce [4]

Klíčová slova:

- děti [5], mládež [6], soutěže [7]

Odborná sekce:

- Klub dětských knihoven [8]

Již jedenáctý ročník projektu Klubu dětských knihoven SKIP [9] Kde končí svět [10] byl slavnostně ukončen v Zrcadlové kapli Klementina v Praze 1. června 2018. Dovolím si malé ohlédnutí za proběhlými ročníky. Poprvé jsme se společně s dětmi ptali, kde jsou hranice našich světů, podruhé jsme se ptali, jak se v tom světě cítíme, zda se cítíme v bezpečí, a potřetí na to, jak se v našem světě dorozumíváme. Počtvrté byla otázka na první pohled skrytá, namísto otazníku vykřičník: Díky za pohádku! Hodný pan Andersen nás pozval na oslavu svých dvoustých narozenin a pomohl nám uvěřit, že podobně jako většina pohádek náš svět jednou skončí dobře. Pátý ročník – o velkém a malém v životě a ve světě – jsme pak nazvali Slon a mravenec, v šestém jsme se vypravili na cestu tam a zase zpátky, v sedmém jsme hledali odpověď na otázku, jakou barvu má svět, v osmém jsme pro děti v Malém Himaláji společně psali knihu o tom, jak vypadá náš český rok, v devátém ročníku jsme naslouchali moudrosti čísel, podesáté jsme vzdali čest králi Karlu IV.

V roce 2017/2018 (tedy v jedenáctém ročníku) jsme zvolili jiné téma – Já jsem Tvůj člověk – Zvíře. Téma k uchopení bylo široké a zajímavé. Jaký je vztah mě jako člověka k obyvatelům živočišné říše? Kde (a zda vůbec) končí svět zvířat a začíná svět lidí? Co máme společného se zvířaty a co nás od nich odlišuje? Rozum a cit? Schopnost myslet, mluvit a učit se? Dovednost číst? Pamatovat si?

Jsou lidé lepší než zvířata? Chová se člověk občas jako zvíře? Je mazaný jako liška, pilný jako včela, pyšný jako páv, hladový jako vlk, tvrdohlavý jako mezek, tlustý a špinavý jako prase, věrný jako pes (nebo jako pes k podřízeným), slizký jako had, pomalý jako šnek, s pamětí jako slon? Nebo snad krkavčí matka, mlsná koza, hloupá husa či slepice? Chameleon či opice? Velké „zvíře“? Je člověk pánem tvorstva? Je zvíře němá tvář, nebo náš bratr jen o stupínek vývoje pod námi? Mají zvířata emoce? Mohou se učit, alespoň jednoduše myslet, dělat vědomá rozhodnutí? Mohou zvířata jednat jako lidé? (V bajkách od pánů Ezopa, La Fontaina, Krylova, Macourka nebo Žáčka určitě ano!) Kterých zvířat se bojíme a proč? Jsou některá zvířata zlá? A mají na rozdíl od člověka na výběr? Jak vypadá svět očima zvířat? Vidí barvy jinak než člověk? Jak a kde žijí? Jak dlouho žijí? Čím se živí a jak se chrání? Jak vypadají a jak „mluví“? Jak se liší samec od samice? Jak se starají o mláďata? Jak pečujeme o zvířata my? Je přirozené zvířata jíst? Ukazovat je v cirkuse a v zoo?

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

Mnoho otázek a mnoho různých odpovědí. Knihovny uchopily společně se školami a dětmi témata různorodě podle svých možností a schopností. Byl dán prostor pro výtvarné i literární práce, dramatizaci, četbu a bylo to opravdu obohacující a nosné téma. Hlavní bylo, že se dětem o zvířatech četly básně, pohádky, bajky a příběhy z knížek a že byl dán prostor dětské fantazii a kreativitě. Byly tak opět splněny hlavní cíle projektu na podporu čtenářství, tedy zastřešení a inovace aktivit dětských oddělení veřejných knihoven, rozvoj a podpora dětského čtenářství, propagace čtenářství na veřejnosti a propagace činnosti knihoven.

Kategorie projektu byly zastoupeny podle možností a kreativity přihlášených. První oblast tradičně zahrnovala aktivity na podporu dětského čtenářství, druhá oblast literární soutěže a tvůrčí psaní, třetí oblast výtvarné soutěže a čtvrtá oblast byla zaměřena literárně-dramaticky (na dramatizace a činnost čtenářských klubů a kroužků).

Ve všech regionech bylo opět patrné velké úsilí přihlášených knihoven, nechyběla úzká spolupráce se školami a na závěr vynikající výsledky. K tradici tohoto projektu výchovy ke čtenářství patří regionální přehlídky, které nominují jednoho nebo dva rytíře za celý kraj. Jinak tomu nebylo ani v nejnovějším jedenáctém ročníku. Po letech, kdy pasování probíhalo přímo na Pražském hradě a bylo nevšedním zážitkem na celý život, jsme museli sestoupit do „podhradí“, ale krásná a slavnostní atmosféra a prostředí Zrcadlové kaple (a stejně tak pohostinnost Nosticova paláce v desátém ročníku) původní místo pasování plnohodnotně nahradily.

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[11]
Pohled do Zrcadlové kaple při pasování

Titulem Rytíře řádu krásného slova se pyšní nejen děti, ale také spisovatelé, interpreti a knihovnice. Za ta léta se řady členů malé i velké rady rytířů rozrostly a všichni si svého titulu velmi považují. Nebudu jmenovat všechna jména rytířů, ale vždy to byly výrazné osobnosti, které významné přispěly k ochraně slova, knih a vzdělanosti.

Letošní pasování bylo opět zcela ve znamení Slibu Rytířů řádu krásného slova:

Ve jménu pohádek, románů a básní,
jménem všech literárních hrdinů a světů,
spisovatelů, knihovníků a interpretů…
pasuji Tě na Rytíře řádu krásného slova
a jmenuji Tě členem malé rady.
Měj v úctě slovo, ochraňuj knížky a statečně se bij za vše dobré, co je v nich psáno.
Slibuješ?

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[12]
Pasovací ceremoniál

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[13]
Pasování na Rytíře řádu krásného slova

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[14]
Pasovací družina a výprava dětí z Uherského Hradiště

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

[15]
Pasovací družina s králem a královnou a výprava dětí z Turnova

Letos slavnostní pasování a slib uvedly do řádu Rytířů krásného slova čtrnáct dětí, z tvůrců dětských knih ilustrátorku Markétu Vydrovou a z knihovnic Alici Hrbkovou z Knihovny města Hradce Králové. Přejeme si, aby ve všech zúčastněných zůstal pocit, že to, co dokázali, je dobré a smysluplné.

URL zdroje: https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2018-rocnik-27-cislo-2/ohlednuti-nejen-za-jedenactym-rocnikem-projektu

Odkazy
[1] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2018-rocnik-27-cislo-2/ohlednuti-nejen-za-jedenactym-rocnikem-projektu
[2] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/autori/kordova-eva
[3] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/prohlizet-cisla/2018-rocnik-27-cislo-2
[4] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/rubriky/celostatni-akce
[5] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/deti
[6] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/mladez
[7] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/klicova-slova/souteze
[8] https://bulletinskip.skipcr.cz/vsechna-cisla/odborne-sekce/klub-detskych-knihoven
[9] http://www.kdk.munovapaka.cz/
[10] http://www.kdk.munovapaka.cz/svet2.html
[11] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/402/kordova6.jpg
[12] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/402/kordova5.jpg
[13] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/402/kordova1.jpg
[14] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/402/kordova2.jpg
[15] https://bulletinskip.skipcr.cz/sites/default/files/images/402/kordova3.jpg

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828

© Svaz knihovníků a informačních pracovníků ČR, 2017–2024
ISSN 1213-5828